

טורי שוקרו אמן
474660

בן אסתר ויצחק
נולד ב- ג' אייר תרצ"ז 14.4.1937
התגיים לצה"ל בנובמבר 1961
נפל ב- א' סיון תשכ"ז 9.6.1967
בקרבנות רמת הגולן.

שוקרון, אמנון

בן יחיד להוריו, יצחק ואסתר. נולד ביום ג' באדר תרצ"ז (14.4.1937) בקובלנקה אשר במרוקו. שם גמר את לימודיו בבית-ספר יסודי ותיכון. היה פעיל באיגרוגני יהודים ובברחותם לישראל. כמעט ברגע האחרון ניצל מרì השלטונות לאחר שבאה לפניה מלשנות עלייו בנוגע לפעילותו זו. הוא הוכרה לצרפת ולאחר ששחה שם בהכשרה עלה לארץ בשנת 1961 והתחנך במשק העוגן. בשבעה חזרו. בנובמבר 1961 גויס לצה"ל. עם שחרורו מן הצבא עבד, במפעלי לויוק שמן במפרץ חיפה. מדי פעם היה יוצא למילואים ומילא תפקיד נג Ngollelm. כן היה גם לפני מלחמת ששת הימים ובסירוטו זה התבלט בשקדנותו וב敖פיו ואף בנאמנותו למולדת ולצבא. הוא נלחם על אחד ממעוזי-האויב החזקים שהיו מיטרדים ליישובי הסביבה. כנהג וחיל"ם הסיע את רכבו במהירות ובשקדנות מול כל-האויב שפלטו אש אל תוך המוצב המוגן היטב. אמנון הצליח להסיע את רכבו עד לחוף מוצב-האויב ולסייע בכך לכיבושו מהרי. בקרב ההוא שנערך ברמת-הגולן ביום חמישי לקרבות-המלחמה, הוא אי' בסיוון תשכ"ז (9.6.1967), נפל אמנון כשהוא דבק במשימתו כיא לאופיו ולאופן-להימתו האמי. היה אשה בהרווון ביתו; הבן נולד לאחר מכן. הובא לקבורה בבית-הקבורות הצבאי בעפולה והועבר לאחר-כך למנוחות-עולםיים בבית-הקבורות הצבאי בחיפה. שמו הונצח בחומרה שהוציאו לאור המועצה המקומית קריית-מוצקין, לזכרם של שנפל.

חטיבת גולני עבר מלחמת ששת הימים (1966-1967)

בשנת 1966 מונה כמפקד חטיבת גולני יונה אפרת, מישאה קצין זוטר בחטיבת גולני בימי תש"ח, זוכה לפקד על החטיבה במלחמת ששת הימים. בתקופתו של יונה אפרת כמח"ט הגיע תהליך בניית העוצמה הצבאית בכלל (מאז מבצע "קדש") וטיפוח הדרוג המסתער-התקפי בפרט (בתקופתו של יצחק רבין כרמטכ"ל 1964-1967) לשיא חדש. בחירות כוח-אדם מעולה ומירב המאמצים והמשאבים הושקעו בבניית הכוח התקפי המשורין הנידי, כלומר: מערך גיוסות השירות, המערך המוץנה, מערך חיל-הרגלים (בכללה חטיבת גולני וגודי הנח"ל) ומערך הארטילריה והנדסה. כוח הטוקים של צה"ל התעצם פי ארבעה מאז מבצע "קדש" וככל 1100 טנקים (בתוכם 175 טנקי "שרמן" מ-51 משופרים). מרגמות 81 מ"מ ו-120 מ"מ הותקנו על זחל"מים, ומדגמת 160 מ"מ הורכבה על שלדת שרמן.

גולני בחטיבת ח"ר הפכה לכוח התקפי מנוידי (על זחל"מים) עם גדור מרגמות כבדות (מכמ"ת) כחלק מסד"כ החטיבה. לראשונה בוצעו בשנים 1964-1967 תרגילים ותרמוניות ברמה אוגדתית ("תרגיל דיביזיוני"), והושם דגש על לחימת יום ולילה ביעדים מוצרים, שנבנו בשיטה הסובייטית.

משימות החטיבה במהלך מלחמת ששת הימים (יוני 1967)

במלחמת ששת הימים נועדה חטיבת גולני, חטיבה מס' 1, כחטיבה ח"ר סדירה מאומנת וニידת, פועל במסגרת מאיץ ההבקעה העיקרי של פיקוד צפון, לפרק בעקבות חטיבה 8 בצפון רמת הגולן וכיבוש בתפקפה דו-גדודית את כל המוצבים הסוריים מעורב למתוחם ועורוה: תל-פאה' ובורג' בבל הסמוכים ל"דרך הנפט" ושלטיים באש ובצפיפות על "דרך הפטרולים" הסורית והמוסכמים שלאורכה: בחרנית, תל-יעזיאת וח'ירבת א-יסודה. לצורך ביצוע משימת ההבקעה בשיטה הררי תלול וקשה לתנועה מול מוצבים סוראים חזקים הבנויים כ"יעדים מבוצרים" קייפודיים, מוגנים בתעלות-קשר היקפיות, גידור ומיקוש, תוגברה חטיבת גולני בוחל"מים נוספים ושתיל פלוגות טנקים מדגם שרמן M-47 משופר מגדוד סא"ל אמן מלחטיבה 37. בזמנית נשלח גידוד "אריות הגולן", גידוד ביה"ס למ"כים של החטיבה בפיקוד סא"ל משה יוסף, לתגבר את החטיבה המוכנת בפיקודו של אל"ם אורן רום ולסייע לה המשימה: כיבוש שכם בירת השומרון. גידוד המכמן"ת (גודוד מרגמות כבדות) בפיקודו של אל"י עשת נשאר ת"פ החטיבה בשטחי הכניעות שלא בצפון עמוקה.

קרב ההבקעה בצפון הגולן –

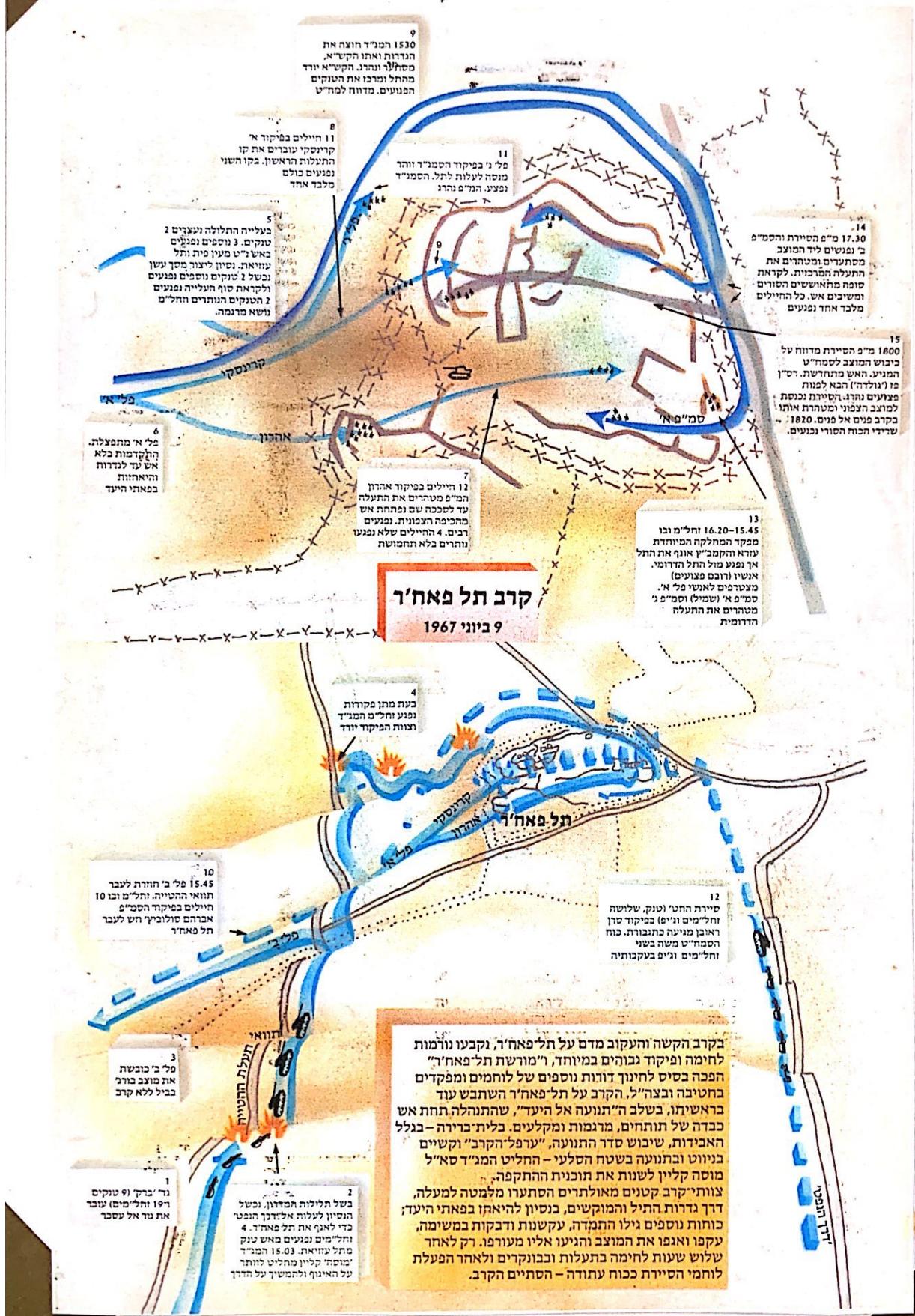
"ה坦ועה אל היעד" (ו' יוני 1967)

בצהרי יום שני, ה-9 ביוני, בשעה 14.30, החל קרב ההבקעה של חטיבת גולני בצפון רמת הגולן, גדור "ברק" חזה את הגבול ליד "גבעת האם" (מצפון לקיבוץ כפר-סאלד), נע מזרחה בעקבות פריצת הטונקים של חטיבה 8 (בפיקוד אל"מ אלברט מנדל) עד גור-אל-עסכר ומשם החל בשלב "התנועה אל היעד". שלב זה היה קשה ומשובש, והתנהל תחת הפגזה סורית כבדה ביותר, מלאה באש נק"ל ונ"ט. סדר התנועה השתבש, וחיל"מים וטנקים נערכו בדרך הסלעית הקשה בגליל אש האויב או בגליל סייבות אחרות, לוחמים ראשונים, שנרגשו ונפצעו, טיפולו ופונו לאחרו, ו"ערפל-הקרב" נבר. בשעה 15.03 החליטה המג"ד סא"ל מוסה קלין, בגלל הקשיים והאבדות הרבות בדרך אל היעד ובגלל הקושי לאתר את הדרך, מעין-אדקה אל "ציר הנפט", ליותר על האיגוף העורפי המזרחי, ולהמשיך לנעם על "תווואיה-האטיה" ולעלות על מוצב תל-פachable, ישירות, חיונית מצפון-מערב. שני לוחמים, ט' משה דרימר ויל' רוב"ט ישראל הוברמן יבדל"א, קיבלו את צל"ש הרמטכ"ל על לחימתם בגדור "ברק" בדרך תל-פachable' בשלב התנועה אל היעד. בינו לבין המתינו כל אותו זמן חילוי גדור "הבקעים הראשונים" להשלמת משימת גדור "ברק".

קבוצת פקודות לפני העלייה ליעד

מפתח תקרב

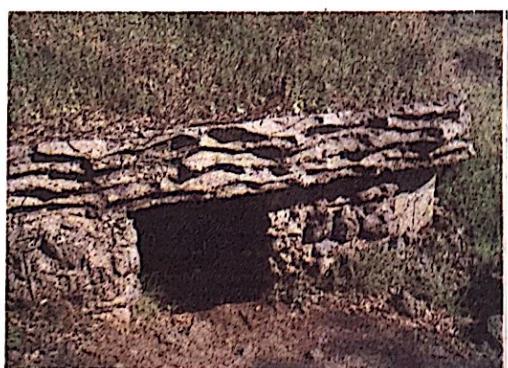
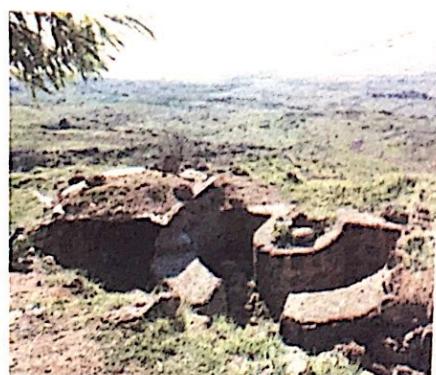
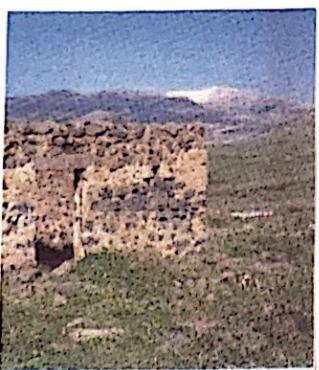
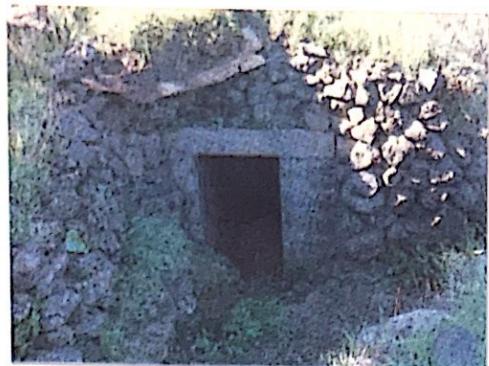
تل-פاصر

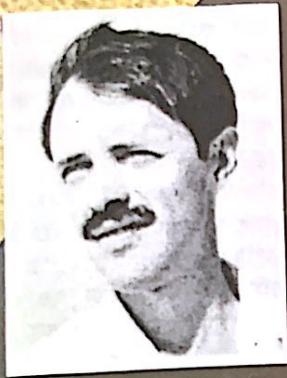

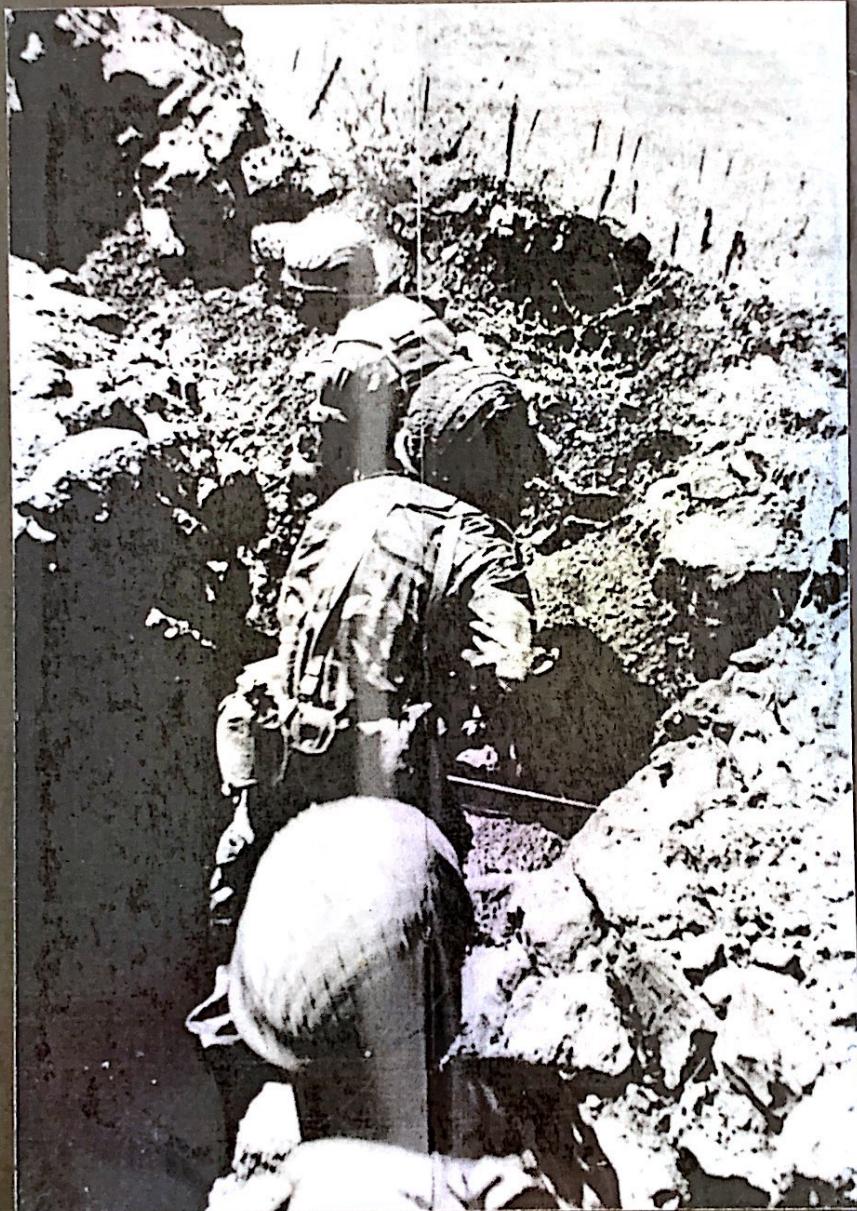
בדרכ אל היעד

בתעלות תל-פاصر

המקום אשר אתה עופר בו ברם של לוחמי גולני נגן

סבו אילו **קלין משה** רב טוראי קילמן יוסט
רב סרו פז צביי רב טוראי קרכזקי שושן
רב סרו קריינסקי אלכסנדר רב טוראי שבתאי יוסל
סרו סבל שלמה טוראי ראשון איטה יעקב
סנו תשביב פיכאל טוראי ראשון זבולון
סנו גדריאל זבולון טוראי ראשון אלישע יוסט
סנו סולוביץ אברהם טוראי ראשון בסון אברהם
סנו רפפו אהוד טוראי ראשון ברוך יוסט
רב ספה איבברון לייאן טוראי ראשון ברקוביץ וילhelm
ספה הרטמן אלימלך טוראי ראשון גבריאל יוסט
ספה כהן אליו טוראי ראשון דרימר משה
ספה רוזנבלום דב טוראי ראשון זבדי יואל
ספה רימון אברהם טוראי ראשון זונדי עובדיה
רב טוראי אביגון יעקב טוראי ראשון זנירא נסים
רב טוראי אהרון יאיר טוראי ראשון חנוכה משה
רב טוראי בן יקר אליהו טוראי ראשון יצחקי זלמן
רב טוראי בפיל אהרון טוראי ראשון יצחקיאן אפרים
רב טוראי דוד זאהה שלמה טוראי ראשון ירנן יעל
רב טוראי הנדרל דוד טוראי ראשון לוי שפואל
רב טוראי חובן צביי טוראי ראשון פיטלמן עצמן
רב טוראי חמו דניאל טוראי ראשון פנצור יוסט
רב טוראי טרטנר ברשון טוראי ראשון נחום דוד
רב טוראי כהנא יגאל טוראי ראשון נחמי'ם משה
רב טוראי לוי יעקב טוראי ראשון עזר יעקב
רב טוראי ליבו יוסט טוראי ראשון מסקל שלמה
רב טוראי מושקוביץ אליעזר טוראי ראשון קרן אליהו
רב טוראי פיניקס משה טוראי ראשון שוקרין אפנונו
רב טוראי צאייג נסים טוראי ראשון שירץ דוד
רב טוראי צוחרמן ברוך טוראי ראשון חמאם גבריאל
רב טוראי קאופמן אברהם

אליה שקמו מול אש
אליה שרצו בראש
כל שהיו ואינם -
עוד ינסם.

הם ינסם בלבם של כולם
הם ינסם ויהיו לעולם
בחיוֹך הנטלא
בצורך המקלע
בשתקה ובבכי החם.

שומ זיכרין לא ישלח
שומ שיכחה לא תמחוק
שומ אהבה לא תגילד עם הזמן.

אליה שכאן לא ידעו שוב
אם לשתוּך או לצעוק,
רק השתקות צועקות מעצמן
הם ינסם בלבם של כולם
הם ינסם ויהיו לעולם
בחיוֹך הנטלא,
בצורך המקלע
בשתקה ובבכי החם.

20.6.07
אהרון ורדי
40 שנה לקרב תל פאח

"תל הגיבורים"

משפחות שכנות, לוחמים ותיקים וצעירים בעבר ובהווה ואורחים יקרים.

המקום בו אנו נמצאים ומהלci הקרב על **תל הגיבורים** זהה, ידועים ומוכרים. התעלות והבונקרים המבוצרים מספרים את אשר אירע כאן במלחמה.

היום, לאחר 40 שנה, שוב נפגשים הלוחמים והמשפחות השכנות, נזרים, כוברים וمتרגשים כאשר פוגשים חברים בקרב.

בעמדי כאן היום לפניכם, **בשם הלוחמים**, גיבוריו גדוד 12 בחטיבת גולני, לוחמים שנאבקו וחרבו נפשם, לוחמים שנפצעו ואלה שזכו לראות את השלמת המשימה. נזכר ונאמץ אל ליבנו את לוחמי השריון, הסיירת, מפקדים מהחטיבה שלקחו חלק בכיבוש התל.

בשם הלוחמים והגיבורים האלה אומר:

למדנו מאבוטינו המייסדים וראינו את מאבקה של המדינה על קיומה עצמאוֹתָה לאורך השניים. ידעו שבכל עשור, נקראים מיטב בניה לעת מבון לשמור על המולדת.

ואז, בשנת ששים ושבע שוב איימו על קיומו. המצרים ריכזו כוחות בدرום, הירדנים העבירו צבא לירושלים והסורים הפגיזו את יישובי אצבע הגליל.

הקרבות מתחילה, סיני נכבשת, ירושלים בידיינו, אך אנו, לוחמי גולני, עוד לא תרמו את חלקנו. חולף עודليل בצפיה דרכוה לקבלת הוראה. והנה עם עלות השחר הגיע הפקודה לעלות לרמה. שעון המלחמה עברונו החל לתקתק. לוחמי הגדור מתייצבים אל מול המשימה אחוזי התרגשות מצד אחד ומנגד, דרוכים ומתוכים לקרה הבאות. התארגנו על ציונו, עליינו על הצל"מים ושעטנו לנוקדות היערכות ליציאה לקרב.

ברגעים המעתים שעברנו בקרית שמונה ותושבים נופפו בידיהם להצלחתנו, עסיק כל אחד מאננו בשינון תפקידו, בשחזר התוכניות ובנהיות מפקדיו.